

Christophorus Philippus Richter/ D. Com. P.C. Prof. P. Facult. Iurid.
Senior, & p. t. Decanus, B. L. S. E. : Non solum naturalis, sed etiam civilis
ratio suadet ... ; P.P. Ienae Dominica Septuages. XI. Febr. Anno R.N.
M.DC.LV.

[Jena]

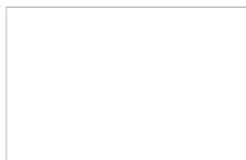
Richter, Christoph Philipp

Phil 2° 00268/04 (111)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00013314

urn:nbn:de:urmel-2183da55-3131-45f9-98a3-12992472bb8b7-00012541-12

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

CHRISTOPHORUS PHILIPPUS RUGELER D.

Com. P. C. Prof. P. Facult. Jurid. Senior, & p. t. Decanus,

B. L. S. E.

On solum naturalis, sed etiam civilis ratio suadet, ne alter alterum lædat, aut contrahendo decipiat, sed potius ut quisque suum cuique tribuat. *Natura enim, ut ait Romani eloquiosos & fons, Cicero 3. offic. præscribit, ut homo homini, quicumque sit, ob eam ipsam causam, quod is homo sit, consultum velit. Quod si ita est, unã contineatur omnes & eadem lege natura: idque ipsam sita est, certe violare alterum lege natura prohibemur. Ita quoque leges nostræ præscribunt, ne alter alteri iniquam conditionem inferat. L. non debet. 7. ff. de R. J. & ne ex alterius malignitate alteri damnum emerget. l. ult. C. de adquir. & retin. possess. neque quis odio alterius prægravetur. l. si quis sua 23. §. legi. 1. C. de inoffic. testam. Alterius enim factum non debet nocere alteri. l. de pupillo. 5. §. si plurimum. 5. ff. de oper. novo. nunc. neque per dolum. l. palam. 3. §. item quaritur. 4. & §. seq. ff. de doli mali & metus except. neque per negligentiam. l. alienus. 6. ff. ad l. falcid. neque per errorem aut imperitiam. l. mandatum. 17. ff. mandat. Propterea variæ & competentes in iure nostro sunt proditæ actiones, quibus omnis iactura ab eo reperi potest, qui negligenter vel dolose circa rem alterius verus est. d. l. ult. Et hæc petitiones auctori in tantum competere, in quantum eius interfuit, i. e. quantum ei abest, quantumque lucrari potuit, patet ex l. si commissi. 13. ff. ratam rem hab. Non solum enim in damno, sed etiam in lucro id, quod interest, statuitur. l. un. C. de sentent. que pro eo quod interest. profer. Ergo iam damni emergentis, quod quis propter moram debitoris patitur, quam lucri cessantis aut interecepti, quod quis facere vel consequi potuit, eique factio vel culpa adveniri abest, haberi debet ratio. l. proinde. 22. l. seq. & l. si servum. 33. ff. ad l. Aquil. & l. si servus. 23. §. cum per venditor em. 3. ff. de actionib. empt. Hinc in omnibus causis, in quibus aliquid factum est, quod fieri non oportuit, vel omnium, quod fieri debuit, ratione damni emergentis & lucri cessantis regulariter in id, quod interest agentis, petitio & condemnatio dirigi potest. Donell. ad d. l. un. c. 1. Petr. Gregor. lib. 21. Syn. 16. c. 10. Cum autem pro eo, quod interest, dubitationes antiquæ in infinitum productæ sint, veluti ex l. arbitraria. 2. §. nunc de officio. 1. ff. de eo quod cer. loc. quodammodo appareat: Idcirco Sacratiss. Imp. Justiniani in modo dicta l. un. vel nova sua constitutione (qua ex 10. decisionibus Codicis repetita & lectio sine fuit inserta,) circa æstimationem vel taxationem certum modum præscripsit, quod in casibus certis, quic. certam habent quantitatem, (certo pondere, numero, vel mensura consistentem,) vel naturam, (qualem foriurum certæ speciei & corpora, vel etiam facta determinata, & certâ quantitate æstimata,) id quod interest, ad duplum communis valoris taxari debeat, veluti in venditionibus, locationibus, aliisq. contractibus: in casibus vero in §. ult. ff. qui fatid. cog. interdicta. l. 1. §. 5. ff. ne vis fiat ei. & l. 1. §. 41. ff. de vi & vi arm. Contractus vel q. quorum obligatio in eo maxime consistit, ut aliquid fiat vel non fiat. Donell. in r. de eo quod interest. c. 6. obligationes ex delicto. l. ait lex. 21. ff. ad l. Aquil. & l. inficiando. 67. §. 1. ff. de iur. omnis utilitas præstetur, qua mihi abest, & quam consequi potuissem, nisi mihi damnum datum, vel lucrum intereceptum fuisset. Etia in Collegio nostro mens. Nov. An. 1639. ad requisitionem a pavoris zu Langenrola pronuntiata fuit: Daß euch N den Pacht vollständig zu halten/ oder im widrigen Fall das vorgehende Nichterliche mäßigung verursachten Unkosten zu præstieren und zu ersatten schuldig. Eodem modo mens. April. 1632. J. G. zu Weimar/ responsum fuit: Hat der Rath euch den Dienst ohne erhebliche Verschaffung auffgefündiget/ da doch derselbe sich noch nicht gendet: So ist er euch entweder seine Lufage zu halten/ oder im widrigen Fall das Interesse, Schäden und Unkosten zu ersatten schuldig. In dictis enim casibus incertis non potest simpliciter cognosci, nec certa quantitas definiti, cum quatenus cuiusque interit, in factis, non in iure consistat. l. quatenus. 24. ff. de R. J. Ergo eius probatio & cognitio necessaria est, quam postmodum definitio & declaratio discreti Judicis sequitur. Et quidem ad exemplum pœnarum, quæ sicuti vel cum competenti moderamine proferantur, vel à legibus certo sine conclusæ statuantur. d. l. un. ita quoque condemnatio in id, quod interest, quod vel poena est, vel similitudinem eius habet, moderari debet, ne in infinitum creascit. Quomodo autem huiusmodi probatio fieri possit, inter alios perspicue exponunt Matth. Coler. de procc. executi. p. 1. c. 10. n. 12. & seqq. & Schneid. v. ad §. ult. Inst. de F. O. n. 24. & seqq. Hoc unicum addimus, quod creditores propter summam probationis difficultatem, loco ejus, quod interest, plerumque certam poenam, vel quincunces usuras stipulari soleant, quas deinceps absque ulla probatione exigere valent. Ultra usuras verò nihil amplius loco ejus, quod interest, per posse in Collegio nostro Anno 1015. mens. Decembr. decimum fuit: Daß über die Zins kein Interesse gefordert werden kan. Si vero creditores legitimis & hodie in multis recessibus Imperii determinatis usuris non contenti esse, sed probare velint, (sua pluris interesse, ad probationem admittuntur. Novell. Elector. Saxon. Augusti, consit. 30. p. 2. Et de hac materia, in interpretatione d. l. un. (quam Bartolus alig. d. d. difficillimam & profundissimam appellant.) plura publice proponet Vir juvenis antiquæ generis, virtutis, atq. juris scientia præclarus, Dn. FRIDERICUS ERNESTUS KNORR/ Hallens. Saxo, de cuius vita pancula pro more subieciemus. Natus est mens. Septembr. Anno M. DC. XXX. Patre, Viro Amplissimo atq. Prudentissimo, Dn. Friderico Knorri/ Reipubl. Patria Senatore & Salinatore præcipuo: Matre, Femina omnium virtutum decore per quam Præstanti, Maria, Viri Amplissimi & Prudentissimi, Dn. Andrea Glaseri/ Senatoris ibidem & Salinatoris p. m. filia. Quamquam verò Patris mens. Octobr. An. 1633. diem suum obierit, eumque exitu quidem omnibus communi, all' intervallo non longè distincto, sc. Anno sequenti, mater secuta sit: paterno tamen auxilio & sollicitudine minimè destitutus, sed Tutorum, in primis verò Amplissimi atq. Prudentissimi Viri, Dn. Gottfried Knochen/ prælaudatæ Reip. Gymnasij, Camerarii, & Salinatoris, indefessè operâ, in pietate & bonis moribus probe educatus, & præterea in celebri Gymnasio à Clariss. Dn. Christiano Gueinzio, tum temporis Rectore slerusimo. p. m. ejusq. successore dignissimo, Dn. M. Friderico Chaleno, in linguis, liberalibus artibus & disciplinis philosophicis fidelissimè informatus fuit. Postmodum ad SS. Jurisprudentiæ studium animum applicuit, & ante quinquennium huc se contulit, ubi non solum lectiones publicas debita attentione visita vir, verum etiam Collegia Institutionum Lectorio & Disputatorio, & postea Wesenbeciano Lectorio, nec non Pandectarum Disputatorio Schœnobeliano, sub directione Viri Nobiliss. Ampliss. atq. Consuliss. Dn. Erngli Friderici Schœreri, J. H. D. & Prof. P. celeberrimi, Facult. Jurid. & Scabinatus Adfessoris gravissimi, Collegæ & amici mei pl. honorandi, interfuit, & mens. Jul. Anno 1672. Disputationem publicam de Juri & facti Ignorantia, proprio Marte conscriptam, cum laude habuit. Denique in Collegio Disputat. Wesenbeciano & Lectorio Fendali, sub præsidio Viri Nobiliss. Ampliss. atq. Consuliss. Dn. Georgii Adami Struvii, J. C. & Antecessoris celebratissimi, Consularis Saxonici, Curie Prov. Facult. Jur. & Scabinatus Adfessoris excellentissimi, Generi, Compatri, & Collegæ mei omni honore & amore suspicendi, se strenuè exercuit, atque Disputationem publicam de Debitis Fendalibus masculè defendit. Triennio hic exacto, An. 1673. inchoatam Acad. miam Lipsiensem, ut bene ceptum studiorum cursum feliciter absolveret, salutavit, ubi non minori studio tam lectiones publicas, quam Collegia privata, à Viro Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, atq. Consulissimo, Dn. Quirino Schachem/ Phil. & J. H. D. præclarissimo, Professi. P. Facultatis Juridicæ Senatore, supremi Appellat. Judicij Dresdensis, Consistorij, Lipsiensis Adfessore gravissimo, adornata frequenter, & in eisdem Collegio Practico sedulam navavit operam. Sualis autem & consilio Patronorum suorum Salanam nostram iterum accessit, non enim que suum in matriculam Candidatorum referri, & pro consequenda in utroq. jure honoribus Tentamen sibi aperiri reverenter petiit. In quo optime stetit, dignisque receptus fuit, cui ad reliqua specimen, secundum Facultatis nostræ statuta, proximè edenda, aditus patefieret. Quæ impetrata potestate, cras, DEO adjuvante, hora X. in Jctorum Auditorio, initium prædictæ sue explicationis facturus est. Civilis itaque scientia Studiosos & LL. Cultores lectissimos, ut in auscultando industriam atque benevolentiam suam probent, etiam atque etiam monemus, quibus vicissim in similibi aut alio studiorum & officiorum genere gratificabimur, & quod ipsis gratum honorificumque futurum erit, pro vicili præstabimus. P. P. Jenæ Dominica Septuages. XI. Febr. Anno R. N. M. DC. LXX.*

Typis JOHANNIS NISII.

urn:nbn:de:urmel-2183da55-3131-45
f9-98a3-12992472bb8b7-00012541-21